

Wyrok z dnia 23 stycznia 2009 r.

I UK 205/08

W okresie od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego na płatniku składek nie ciąży obowiązek wykonania wobec organu rentowego zobowiązań publicznoprawnych, objętych wnioskiem o wszczęcie postępowania i podlegających restrukturyzacji.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Małgorzata Gersdorf, Andrzej Wróbel (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 stycznia 2009 r. sprawy z odwołania Zakładów Metalowych „M.” S A z siedzibą w S.-K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w K. z udziałem zainteresowanego Operatora ARP Spółki z o.o. w W. o ustalenie nieistnienia zaległości w opłaceniu składek na ubezpieczenie społeczne, na skutek skargi kasacyjnej Zakładów Metalowych „M.” SA z siedzibą w S.-K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 stycznia 2008 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e n i e

Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w K. (organ rentowy) decyzją z dnia 27 grudnia 2005 r. odmówił Zakładom Metalowym „M.” SA w S.-K. (wnioskodawca) wydania zaświadczenia o niezaleganiu ze składkami na ubezpieczenie społeczne. Organ rentowy ustalił, że na koncie wnioskodawcy istnieje zadłużenie w postaci odsetek za zwłokę za okres od 1 lipca 2003 r. do 5 października 2004 r. od zaległych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych za okres od grudnia 2001 r. do kwietnia 2003 r. oraz zaległych składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od grudnia 2001 r. do maja 2003 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 29 listopada 2006 r. [...] oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji organu rentowego. Sąd pierwszej instancji ustalił między innymi, że Prezes Zarządu Agencji Rozwoju Przemysłu SA, zwany dalej „Prezesem Agencji”, postanowieniem z dnia 27 marca 2003 r. wszczął postępowanie restrukturyzacyjne wobec wnioskodawcy, który w dniu 14 kwietnia 2003 r. złożył plan restrukturyzacji wraz z dokumentacją wymaganą przez art. 13 ust. 3 ustawy z 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz.U. Nr 213, poz. 1800 ze zm.). Plan restrukturyzacji został uzgodniony pomiędzy wnioskodawcą, organem rentowym i Prezesem Agencji, a następnie po przekazaniu planu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezes Agencji dnia 20 listopada 2003 r. wydał decyzję o warunkach i trybie restrukturyzacji wnioskodawcy i określił termin zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego na 20 listopada 2005 r. W dniu 25 lutego 2004 r., wnioskodawca złożył wniosek o restrukturyzację niektórych należności publicznoprawnych na szczególnych zasadach określonych w przepisach rozdziału 5a ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, do którego dołączył zmiany do planu restrukturyzacji. Organ rentowy decyzją z 27 września 2004 r. określił należności wnioskodawcy istniejące w dacie 30 czerwca 2003 r., które mogą podlegać restrukturyzacji. W dniu 5 października 2004 r. Prezes Agencji wydał decyzję zmieniającą poprzednią decyzję z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie warunków i trybu restrukturyzacji wnioskodawcy, mocą której zatwierdzono plan jego restrukturyzacji i wskazano jako Operatora spółkę Operator ARP Spółkę z o.o. w W. i wskazano składniki majątku, które mogą być przeniesione na własność Operatora według wartości księgowej. W decyzji tej odsetki za zwłokę od przejętych przez Operatora należności, za okres od 1 lipca 2003 r. do 5 października 2004 r., nie zostały przejęte przez Operatora. Sytuacja ta była wynikiem powstałych rozbieżności pomiędzy wnioskodawcą a Operatorem ARP Sp. z o.o. w W. na tle interpretacji 32a i art. 32b ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy. Do dnia wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca i Operator nie porozumieli się w przedmiocie przejęcia odsetek za okres od 1 lipca 2003 r. do 5 października 2004 r.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy w art. 32 ust. 1 taksatywnie wymienia należności podlegające restrukturyzacji, znane na dzień 30 czerwca 2003 r.

W ocenie Sądu, literalna wykładnia przepisu art. 32a ust. 1 tej ustawy jednoznacznie prowadzi do wniosku, że restrukturyzacji, stosownie do pkt 7 tegoż przepisu, podlegają jedynie należności z tytułu odsetek za zwłokę od restrukturyzowanych należności głównych, znane na dzień 30 czerwca 2003 r., nie podlegają zatem restrukturyzacji te należności, o których organ restrukturyzacyjny nie miał wiedzy w ogóle, jak i te, o których posiadał wiedzę po 30 czerwca 2003 r. oraz powstałe po tej dacie. Zwrócił też uwagę Sąd pierwszej instancji, że przedsiębiorca chcący skorzystać z restrukturyzacji w oparciu o ustawę o pomocy publicznej dla przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, powinien, stosownie do art. 13 ust. 3 ustawy, w terminie 3 miesięcy od złożenia wniosku przekazać Prezesowi Agencji plan restrukturyzacji wraz ze spisem zobowiązań publicznoprawnych z podziałem na poszczególne tytuły i lata ze wskazaniem kwot zaległości, odsetek za zwłokę i opłat prolongacyjnych oraz listę wierzytelności, a zatem wysokość należności publicznoprawnych wraz z odsetkami za zwłokę jest z góry określona i ustalona na datę 30 czerwca 2003 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 22 stycznia 2008 r. [...] oddalił apelację wnioskodawcy od powyższego wyroku Sądu pierwszej instancji. Sąd uznał, że zasadniczą kwestią sporną wymagającą rozstrzygnięcia jest ustalenie, czy na podstawie ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, odsetki za zwłokę wymienione w art. 32a ust. 1 pkt 7 ustawy, od wymienionych w tym przepisie należności publicznoprawnych, powstałe po dniu 30 czerwca 2003r. podlegały przejściu przez spółkę Operator ARP, czy też pozostały długiem wnioskodawcy i nadal stanowią jego zaległość wobec organu rentowego. Poza sporem jest, że sporne odsetki nie zostały uiszczone.

Sąd Apelacyjny stwierdził, że analiza konstrukcji przepisu art. 32a ust. 1 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy przy zastosowaniu reguł legislacyjnych nasuwa wniosek, że odsetki za zwłokę wymienione w pkt 7 tegoż artykułu stanowią odrębną kategorię należności publicznoprawnych, znanych na dzień 30 czerwca 2003r. Treść art. 32a ustawy przemawia za tezą, że restrukturyzacji na szczególnych zasadach podlegają tylko te należności wraz z odsetkami, o których organ restrukturyzacyjny - Prezes Agencji miał wiedzę na datę 30 czerwca 2003r. Teza ta ma też istotne znaczenie z uwagi na to, że założeniem ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy jest udzielanie pomocy przez państwo uprzywilejowanym dłużnikom w postaci przejścia niektórych należności przez inny podmiot, zwany operatorem, w

zamian za przeniesienie na niego określonej części majątku. *Ratio legis* takiego rozwiązania jest zatem konieczność ścisłego oznaczenia wartości przejmowanych należności publicznoprawnych, czemu dał wyraz ustawodawca poprzez przyjęcie daty 30 czerwca 2003 r. jako daty, w której należy ustalić ich wysokość według aktualnego wówczas stanu wiedzy.

Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę na odmiennność rozwiązań przyjętych przez ustawodawcę w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz.U. Nr 155, poz. 1287 ze zm.). Ustawa ta w art. 6 ust. 1 określa zakres przedmiotowy należności publicznoprawnych podlegających restrukturyzacji. W przepisie tym w punktach 1 i 2 enumeratywnie wymieniono poszczególne kategorie tych należności, znanych na dzień 30 czerwca 2002 r. bądź na dzień 31 grudnia 2001 r. Kwestię restrukturyzacji odsetek od tych zaległości ustawodawca uregulował zgoła inaczej, aniżeli w ustawie o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, bowiem stwierdził w punkcie 3, że podlegają one restrukturyzacji bez ograniczenia ich wysokości od daty określającej stan wiedzy o nich.

Zakładając racjonalność ustawodawcy Sąd Apelacyjny przyjął, że z konstrukcji art. 32a ust.1 pkt 7 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy wynika, że dopuścił on możliwość pozostawienia przy restrukturyzowanym długu w postaci nieprzejętych przez Operatora odsetek za zwłokę.

Sąd uznał, że nie jest trafny argument apelującego oparty na treści art. 14 ust. 1 ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, albowiem zawarte w nim stwierdzenie o wstrzymaniu wykonania na okres postępowania restrukturyzacyjnego decyzji rozkładających na raty albo odraczających termin płatności należności objętych wnioskiem oraz należności objętych wnioskiem podlegających restrukturyzacji, należy interpretować ściśle i odnosić je wyłącznie do egzekucji tych należności. Nie oznacza to, że od zaległości tych nie bieżą odsetki, oznacza zaś jedynie to, że nie jest możliwe prowadzenie ich egzekucji i to tylko na czas postępowania restrukturyzacyjnego. Podobna konstrukcja prawna zawarta została w art. 32k ust. 1 pkt 5 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, zgodnie z którym wobec Operatora nie wszczyna się i nie prowadzi postępowania egzekucyjnego dotyczącego przejętych zobowiązań w okresie 12 miesięcy od dnia ich przejęcia. Przez ten okres nie

biegną też odsetki od tych należności, ale ustawodawca wyraźnie postanowił tak wyłącznie w odniesieniu do Operatora.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, odmiennie należy wyjaśnić treść art.32f ust. 3 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, niż zarzucał apelujący. Skoro przedsiębiorca w myśl tego przepisu nie odpowiada za zobowiązania przejęte przez Operatora, to a contrario nasuwa się wniosek, że ponosi on odpowiedzialność za zobowiązania nieprzejęte, a do takich należy zaliczyć sporne odsetki. Skoro zatem decyzja Prezesa Agencji z 5 października 2004 r. o zmianie decyzji w sprawie warunków i trybu restrukturyzacji wnioskodawcy, nie zawiera postanowienia o przejęciu przez uczestnika odsetek za zwłokę za okres od 1 lipca 2003 r. do 5 października 2004 r. należało w ślad za Sądem I instancji przyjąć, że pozostały one przy wnioskodawcy. Jak wynika z okoliczności faktycznych, przejęcie tych odsetek Operator uzależniał od uzyskania dalszych składników majątkowych wnioskodawcy i mimo prowadzonych rozmów, nie doszło do porozumienia w tej sprawie, co świadczy o tym, że wnioskodawca miał świadomość nierozwiązania problemu spornych odsetek.

Odnosząc się do ostatniego z zarzutów zawartych w apelacji, Sąd Apelacyjny wskazał, że brak odniesienia się Sądu pierwszej instancji w pisemnym uzasadnieniu wyroku do okoliczności wydania przez organ rentowy w dniu 12 września 2005 r. zaświadczenia o niezaleganiu z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne nie jest wadą postępowania prowadzącą do uchylenia lub zmiany zaskarżonego wyroku. Zaświadczenie to, w ocenie Sądu Apelacyjnego, potwierdza jedynie stan faktyczny aktualny w chwili jego wydania i nie przesądza ostatecznie, czy w czasie wydania zaskarżonej decyzji, nie doszło do zmiany okoliczności, na skutek których organ, rentowy stwierdził istnienie zadłużenia. Przedmiotowe zaświadczenie jest jedynie odzwierciedleniem danych wynikających z elektronicznego systemu ewidencji składek organu rentowego i nie jest podstawą do określenia zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, gdyż to może nastąpić jedynie w postaci decyzji ustalającej taką zaległość.

Wnioskodawca zaskarżył powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną, w której zarzucił zaskarżonemu wyrokowi: 1) naruszenie prawa materialnego, poprzez jego błędną wykładnię, a to: art. 14 ust. 1 ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców w związku z art. 27 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku oraz art. 2 § 2 w

związku z art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej, poprzez przyjęcie, że wstrzymanie wykonania należności wnioskodawcy objętych restrukturyzacją do momentu zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego w okresie od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 5 października 2004 r., nie skutkuje wstrzymaniem naliczania odsetek za zwłokę od objętych wnioskiem restrukturyzacyjnym należności publicznoprawnych wobec organu rentowego; 2) naruszenie prawa materialnego, poprzez jego błędną wykładnię, a to art. 32a ust. 1 art. 32f ust. 2 i 3 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, poprzez przyjęcie, że odsetki od należności wskazanych powyżej w pkt 1, za okres od 1 lipca 2003 r. do dnia 5 października 2004 r., obciążają wnioskodawcę., a nie zostały przejęte przez Operatora, pomimo że w myśl art. 32f ust. 3 powołanej ustawy, przedsiębiorca nie odpowiada za zobowiązania przejęte przez Operatora, gdyż zgodnie z art. 32a ust. 1 pkt 7 w związku z art. 32f ust. 2 ustawy odsetki za zwłokę w zapłacie zobowiązań publicznoprawnych zostały przejęte przez Operatora ARP Sp. z o.o. z mocy prawa z dniem przeniesienia na niego przez wnioskodawcę własności składników majątku według ich wartości księgowej, zaś wedle powszechnie przyjmowanej zasady akcesoryjności odsetki za zwłokę dzielą los zobowiązania głównego; 3) naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 233 k.p.c., tj. przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, poprzez niewyciągnięcie jakichkolwiek wniosków na korzyść wnioskodawcy z faktu wydania w dniu 12 września 2006 r. zaświadczenia [...], w którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w S.-K. stwierdził, iż na ten dzień wnioskodawca nie ma zadłużenia z tytułu składek na: ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wskazując na powyższe, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji organu rentowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ma uzasadnione podstawy. W rozpoznawanej sprawie jest niesporne, że Prezes Agencji decyzją z dnia 20 listopada 2003 r. zatwierdził plan restrukturyzacji wnioskodawcy, uzgodniony w dniu 23 września 2003 r., który przewidywał między innymi restrukturyzację zobowiązań publicznoprawnych wynoszących na dzień 30 czerwca 2003 r. 87 mln 511 tys. zł, w tym zobowiązań publicznopraw-

nych wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Z kolei decyzją z dnia 5 października 2004 r. Prezes Agencji zmienił powyższą decyzję w ten sposób, że między innymi objął restrukturyzacją na szczególnych zasadach zobowiązania publicznoprawne wnioskodawcy „wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez płatnika, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z odsetkami za zwłokę na kwotę 5.599.747 zł oraz wskazał jako Operatora spółkę „Operator ARP” sp. z o.o. w W. Wreszcie decyzją z dnia 16 maja 2005 r. Prezes Agencji stwierdził zakończenie postępowania restrukturyzacyjnego prowadzonego wobec wnioskodawcy. W uzasadnieniu tej decyzji stwierdził między innymi, że oddłużenie wnioskodawcy zostało zrealizowane zgodnie z planem poprzez między innymi restrukturyzację finansową zobowiązań publicznoprawnych zgodnie z ustawą o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców polegającą na umorzeniu zobowiązań wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. - kwota główna 20.660.665, 56 zł oraz naliczone odsetki, zgodnie z decyzją [...] z dnia 12 grudnia 2002 r. oraz restrukturyzację zgodnie z przepisami rozdziału 5a ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy poprzez przeniesienie przez wnioskodawcę w dniu 5 października 2004 r. własności wskazanego w decyzji z dnia 5 października 2004 r. majątku w zamian za przejęcie przez operatora zobowiązań publicznoprawnych wobec między innymi „Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. Inspektorat w S.K. w łącznej kwocie 5.599.747,00 zł, w tym należność główna 3.874.5005,00 zł, odsetki do dnia 30 czerwca 2004 r. w kwocie 568.096,00 zł.”

Tymczasem zaskarżona decyzja nie określa, czego nie dostrzegły Sądy orzekające w sprawie, wysokości zadłużenia wnioskodawcy wobec organu rentowego z tytułu odsetek ani nie odnosi się do ustalenia zawartego w uzasadnieniu decyzji Prezesa Agencji z dnia 16 maja 2005 r., że Operator z dniem 5 października 2004 r. przejął zobowiązania publicznoprawne wnioskodawcy wobec organu rentowego między innymi z tytułu odsetek do dnia 30 czerwca 2004 r. Ponadto, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy istotne znaczenie ma także i to, że część zobowiązań publicznoprawnych wnioskodawcy wobec organu rentowego wraz z odsetkami podlegała restrukturyzacji zgodnie z ustawą o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, inna część - zgodnie z ustawą o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy. Ustawy te, mimo za-

sadniczo tożsamego celu, jakim jest przywrócenie przedsiębiorcy zdolności długookresowego konkurowania na rynku, przewidują odmienne zasady i tryby restrukturyzacji należności publicznoprawnych. Na przykład restrukturyzacja należności, o których mowa w art. 6 ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, polega zgodnie z art. 4 tej ustawy „na umorzeniu tych należności w całości wraz z odsetkami za zwłokę lub opłatą prolongacyjną - na zasadach określonych w ustawie.” Tymczasem restrukturyzacja na szczególnych zasadach, zgodnie z art. 32f ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, „polega na: 1) przejęciu od przedsiębiorcy przez Operatora: a) zobowiązań przedsiębiorcy, o których mowa w art. 32a ust. 1 lub art. 32c ust. 1, b) składników majątku przedsiębiorcy, 2) umorzeniu Operatorowi przejętych zobowiązań przedsiębiorcy - na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.”

Ocena zatem, czy i które odsetki za zwłokę od należności publicznoprawnych wnioskodawcy wobec zakładu rentowego powstały po dniu 30 czerwca 2003 r. oraz czy i które odsetki za zwłokę i z którym dniem zostały przejęte przez Operatora powinna być zatem dokonywana odrębnie w odniesieniu do należności podlegających restrukturyzacji według przepisów ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców i należności podlegających restrukturyzacji według przepisów ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy.

W związku z tym zarzut naruszenia art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, który stanowi, że „Od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego do dnia wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji, o której mowa w art. 21 ust. 1, ulega wstrzymaniu wykonanie: (...) należności objętych wnioskiem, o którym mowa w art. 12 ust. 1, podlegających restrukturyzacji.”, należy odnieść tylko do odsetek należnych od zobowiązań publicznoprawnych wnioskodawcy wobec organu rentowego podlegających restrukturyzacji w trybie i na zasadach określonych tą ustawą. Powyższy przepis należy rozumieć w ten sposób, że w okresie od dnia wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, czyli od dnia 27 marca 2003 r., do dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego, czyli do dnia 16 maja 2005 r., na wnioskodawcy nie ciążył obowiązek wykonania zobowiązań publicznoprawnych wobec organu rentowego objętych wnioskiem. Przeczyłoby to bowiem sensowi i celowi restrukturyzacji, którym jest umorzenie tych należności w całości wraz z odsetkami za zwłokę (art. 6 ustawy).

Oznacza to, że w tym okresie organ rentowy nie może żądać od wnioskodawcy spełnienia świadczenia pieniężnego wynikającego ze zobowiązania publicznoprawnego objętego postępowaniem restrukturyzacyjnym, a wnioskodawca nie opóźnia się z jego spełnieniem, co z kolei wyklucza dopuszczalność żądania odsetek za ten okres. Przeczyłoby to bowiem nie tylko sensowi i celowi restrukturyzacji, ale także stymulującej funkcji odsetek służących wywarceniu presji na wnioskodawcę, by bezwzględnie wykonał zobowiązanie publicznoprawne. Odsetki są świadczeniem ubocznym, zależnym od istnienia i wymagalności długu pieniężnego. W niniejszej sprawie odsetki za okres od dnia 1 lipca 2003 r. do października 2004 r. jednak nie powstały i nie uzyskały bytu samoistnego, a zatem nie mogą być odrębnym, od należności głównych, przedmiotem restrukturyzacji (art. 6 ust. 1 pkt 3 ustawy)

Trafny jest zarzut naruszenia zaskarżonym wyrokiem przepisu art. 32f ust. 2 i 3 ustawy o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy, który stanowi, że: „2. Przejęcie przez Operatora zobowiązań przedsiębiorcy następuje z mocy prawa z dniem przeniesienia na niego własności składników majątku według ich wartości księgowej; z tym dniem wygasają także zabezpieczenia tych zobowiązań na majątku lub prawach przedsiębiorcy, ustanowione przez Wierzyciela. 3. Przedsiębiorca nie odpowiada za zobowiązania przejęte przez Operatora. Odmienne zastrzeżenie umowne jest nieważne.” Z przepisu tego wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że Operator przejął z dniem 5 października 2004 r. z mocy prawa zobowiązania publicznoprawne wnioskodawcy wobec organu rentowego w wysokości 5.599.747 zł, w tym odsetki do dnia 30 czerwca 2004 r. w kwocie 568.096 zł. Oznacza to, że wnioskodawca nie odpowiada za te zobowiązania główne i odsetki. Tymczasem Sądy oparły swoje rozstrzygnięcie na ustaleniu, że restrukturyzacji podlegają tylko te należności wraz z odsetkami, o których Prezes Agencji „miał wiedzę na datę 30 czerwca 2003 r.” i nie odniosły się w żadnej mierze do odmiennych ustaleń Prezesa Agencji zawartych w decyzji z dnia 16 maja 2005 r. Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma okoliczność, że zobowiązania publicznoprawne wnioskodawcy wobec organu rentowego wraz z odsetkami za zwłokę na kwotę 5.599.747 zł, wskazane we wniosku z dnia 25 lutego 2004 r. zostały objęte restrukturyzacją niektórych należności publicznoprawnych na szczególnych zasadach dopiero na podstawie decyzji Prezesa Agencji z dnia 5 października 2004 r.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====